Ч. 108 Середа 15 (28) мая 1902. Рік XII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.
Письма приймають ся лиш франковані.
Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенем оплати почтової.
Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(З австрийскої делеґациї. — Доповняючі вибори в Бельгії.)

Вчера о год. 10 рано зібрала ся австрийска делеґация на повне засїданє. На дневнім порядку був буджет міністерства справ заграничних. Перед нарадами відповів міністер ґр. Ґолуховский на кілька інтерпеляций. Відтак перший забрав голос пос. Кафтан. Доказував, що о австро-угорскій політицї лиш рідко коли щось чути. Допевра перед роком почуто щось потїшаючого, коли австро-угорский амбасадор в Константинополи скористав зручно з клопотів Туреччини з причини демонстрациї французскої фльоти і одержав від турецкого правительства кілька концесий. Бесїдник бажав би собі, аби міністер справ заграничних ішов за примїром инших европейских держав і предкладав кождого року в делеґациях дипломатичну книгу документів, з котрої можна би слїдити за дїяльностию уряду справ заграничних на основі автентичних актів. Инакше делеґациї зійдуть на комісию, котру держить ся лише для ухваленя спільних видатків. Обговорюючи промову ґр. Ґолуховского, розбирав бесїдник користи і слабі сторони потрійного союза. Потребуємо — сказав бесїдник — удержувати добрі сусїдскі зносини, особливо з Нїмеччиною і Росиєю для виміни наших товарів, потребуємо тревалого мира для свого культурного розвитку — але чи потрійний союз єсть длятого відповідним средством? Бесїдник сумнїває ся. Пригадує, що в часї заключеня потрійного союза Австро-Угорщина не була нїким загрожена і що разом з Італією причинила ся лиш до удержаня безпечности Нїмеччини. Однако то наложило на Італію і Австро-Угорщину великаньскі войскові тягари. Навіть при найбільшім напруженю уваги не можна доглянути ся користи з потрійного союза. Видалюванє Славян з Нїмеччини, яке мимо заперечень п. міністра справ заграничних, перейшло вже число 3000, ґерманїзацийна робота всенїмецкого Schulverein-у, не надають ся певне до того, аби у нас піднести вартість потрійного союза. Для Нїмеччини, що веде сьвітову полїтику, має потрійний союз значінє стратеґічне. Істнованє потрійного союза мимо того потрібне для удержаня полїтичної рівноваги в Европі. Особливо Нїмеччина мусить старати ся удержати ту систему, бо без потрійного союза була би найбільше відокремленою державою. Дальше вказав бесїдник на осьмий артикул нової нїмецкої тарифи, котрий постановляє, що Австро-Угорщинї не має бути вільно заключити торговельного договору з нїякою иншою державою, коли та держава не заключила також торговельного договору з Нїмеччиною. То рівнає ся майже тарифовій війнї, котру не можна погодити з полїтичним союзом. Коли би до того прийшло, тридержавний союз перестав би істнувати. З тої причини відновленє потрійного союза не повинно наступити перед заключенем торговельних договорів, бо Австро-Угорщина могла би стати цїлком безборонною в часї заключуваня тих договорів. Коли би помимо того то стало ся, то населенє мало би право домагати ся оголошеня змісту потрійного союза, що єсть можливим, бо як впевнив сам міністер заграничних справ, союз той не має нїяких зачіпних цїлий. Відтак обговорював п. Кафтан обширно відносини на Балканї. Бесїдник бажає собі, щоби відносини з Росиєю стали ще тіснїйші. Стоїть за економічною полукою европейских держав против Америки. Вкінци підносить конечність внутрішного мира, щоби на случай потреби Австрия могла на вні сильнїйше виступити. Треба вже раз Австрию увільнити від национальних спорів, котрі єї нищать. Жадав рівноправности для всїх слявяньских народів з Нїмцями. Тодї сильна Австрия буде могла заключити користні угоди. — З черги промовив ґр. Войтїх Дїдушицкий. Зазначив льояльне становище Поляків до держави австрийскої, де завдяки мудрости великодушного монарха можуть свобідно розвивати ся в своїм народнім дусї і плекати свою культуру і перейшов відтак до полїтичної ситуациї та тридержавного союза. Пригадав як прикре вражінє зробило між австрийскими народами відкритє, що Нїмеччина, заки прийшло до франко-росийского союза, заключила тайний союз вимірений против Австриї з державою не належачою де потрійного союза. Відтак обговорював відносини на балканьскім півострові і заявив, що всї мирові конґреси нїчого не вдїють, доки не піднесе ся уровень міжнародної моральности Европи. Говорив про гнет релїґійний і национальний в сусїдних державах і висказав погляд, що нїколи не повинно ся примушувати нїкого до вихо-

---

Буря.

(З росийского. — В. Короленка).

I.

Сонце сховалось, а вітер ревів. Західне небо зачорнїлось, а горяча червона краска простягалась все дальше й дальше понад видокругом. Сине море все темнїйшало й глубшало. Море шуміло, котились филї а поверх них неслась вже подекуда біла піна, неначе бездня океану кипіла з лютости. Величезними смугами нависли на небі хмари, здавалось, що они ще дужше скріпляють ярку краску вечірного зарева. Між тим піднималась на всході чорна ніч та гналась поверх розбурханих филь у ясну даль.

Там далеко тріпалось біле вітрило немов крила боязкої птиці. Рибак спізнив ся і втїкав перед хуртовиною до охоронного муру кріпости.

Буря наближає ся.... Не видко майже берега: реве море та все темнїйшає.... Рибацкий човник жене до вежі, а довкола неї скажені филї гудуть-гуляють.... Розбурхана вода бє об камінь. Сірі пінисті боввани обняли остров, они піднимають ся немов би грались в гору, переливають ся та падуть знов ревучи.

Вежа стоїть понуро й грізно та глубує з ударів води. Чорні, мохом порослі каменї збирають всї сили; филї роблять те саме.

Небо все темнїйше, ніч зближаєсь. — Страшна буря йде з тої пітьми, що з неї котять ся безнастанно филї.

В вікнї вежі заблимало червоне сьвітильце й нараз темрява вкрила оскров і вежу, що скрились за водяні вали.

Лише червоне сьвітло стоїть високо понад безоднею.... мала сумна істра над ревучим безмежним простором.

— Стій!... Хто там?...

Сторожа кличе з мурів до рибацкого човника, а вояк, що темними чертами вирізуєсь на вежи мірить на него своє оружє.

Але море страшнїйше, як чоловік. Рибалка не може пустити керми, а єго голос глушить шум моря. Обережно зустрічає судно удар филь: тепер она подаєсь в зад..., хитаєсь.... — і нараз паде вітрило а перед човника вховзуєсь у малу пристань.

— Хто там? — кличе в друге сторож, але сам глядить милосердно на мале, хистке човенце, як оно тепер у заливі, колишесь в гору і в діл, а відтак паде єго зір на чорне скажене море.

— Свій.... Яка негода!... Відчини ворота!

— Пожди, я покличу старшого.

На мурі являють ся нові стати. Ледви чути людский голос, так стогне море! Оно реве, але чим лютїйше оно колотить ся, тим привітнїйша розмова. Небавом заскрипіли важкі ворота й рибалку впустили до твердинї. Там найде він сьвітло й теплу комнату: нагороду за тяжку нічну плавбу.

Як то любо згадати єму за мурами про страшний рев моря, про густу темряву, про безодню, що з неї ледви добув ся. О, се дуже мило, коли на столї стоїть ясний каганець, а коло него вечеря для втомленого подорожного

А за муром розстелилось безмежне море й чорна вежа з червоним огником у вікнї й скажені филї та піна і дикий лоскіт води і вихор, що свище над морем, та до дна єго розкриває.

Так на ланцуху стоїть і човник. Він колишесь, бє ся по-при мури, неначе людина, що силкуєсь втечи від ударів филь.

II.

Світильце у вікнї вежі щезло на хвилину. Людска голова сперлась на зелїзні крати у вікнї. Вязень глядів на море.., та нараз знов відскочив від вікна.... Море клекотїло, а під вікном у пристани колисалось мале човно. Вязневи здавалось з початку, що се лише зір єго обманює, що чорна ніч та хуртовина помішали єму розум. Він бігав довкола своєї круглої клїтки а єго тїнь визначалась на понурих стїнах вузкої вежі. Нараз підійшов він знов до вікна і глядів тужливими, жадними очима в густу пітьму. Море лютувало й билось об каміня, але неясні черти човна, що колисалось у пристани, манили вязня. Щогла на човнї стогнала під безнастанними ударами филь, але ті стони звенїли вязневи милїйше найгарнїйшого співу. Вязень зіскочив знов на землю, присїв в противнім углї своєї клїтки й диким зором водив по вікнї. Нічний каганець роз'яснив єго комнату червонавим сьвітлом, але вязень бачив лише одно: чорна, бурлива ніч

вуваня своїх дітий в чужім язиці і чужій вірі.— Промавляло ще кількох бесідників, між иншими пос. Барвіньский, котрий заявив, що годить ся з висказами міністра Голуховского. Бесідник гадає, що політичними симпатиями не можна руководити ся при заключуваню союзів. Коли би о те ішло то приязні відносини з Росиєю не були би цілком можливі, бо Росия всіми средствами гнете і здержує культурний розвиток народу руского. Мимо того бесідник уважає петербурґский договор великою удачею австрийскої політики. Вкінци обговорював торговельні відносини і заявив що треба рішучо виступити против самолюбної політики німецкої. По промові пос. Василька перервано дискусию і відложено до нинішного засіданя.

В Бельгії відбули ся в неділю доповняючі вибори до палати послів на місце 77 послів, котрих каденция скінчила ся. Рівночасно вибирано 14 нових послів до палати і 7 до сенату. По виборах сенат буде мати 83 членів, а палата 166.

Новинки.

Львів дня 27-го мая 1902.

— **Шевченківский обхід.** Дня 8-го червня відбуде ся в Самборі заходом місцевих руских товариств концерт в XLI роковини смерти Т. Шевченка, з отсею програмою: I) 1. Вступне слово. 2. Шевченко-Лисенко: „За сонцем хмаронька пливе" (мішаний хор з акомп. фортеп. відспіває „Стрийский Боян"). 3. а) Vieuxtemps: „Reverie", б) Grieg: норвежский танець, (сольо скрипкове відограє п. О. Бережницкий). 4. Бортняньский: „Вскую прескорбна еси душе моя" (мішаний хор з акомп. фортеп. відсп. „Стрийский Боян"). 5. Т. Шевченко: „Петрусь" (деклямация). II) 6. Ф. Колесса: „Гагілки" (мішаний хор à capella відспіває „Стрийский Боян"). 7. Лисенко: „Українська рапсодия I." (сольо фортеп. відограє Ол. Пашкевич). 8. Бортняньский: „Блажен муж" (мішаний хор, відсп. „Стрийский Боян"). 9) а) Wieniawski: Romanza Andante з концерту D-moll. б) Windt: „Угорский танець" (сольо скрипкове, відограє п. Ол. Бережницкий). 10. Січиньский-Чайченко: „Днїпро реве" мішаний хор і сольо барітон. з акомп. фортеп. відспіває „Стрийский Боян". — Початок точно о 8 год. вечером.

— **В честь Тараса Шевченка устроюють в Калуши** рускі народні товариства: Народний Дім і Ранна Зоря сьвяточний вечер дня 1 червня з такою проґрамою: I. 1) Вступне слово, виголосить п. Л. Б.; 2) Думи мої, слова Т. Шевченка, муз. Лисенька, відспіває муж. хор; 3) Chants d'Ukraine думка на форт. Фел. Яроньского, відограє п. П. 4) *** сольо сопранове при форт. відспіває знана ширшій публиці п. О. Проскурницка; 5) Послание Т. Шевченка, виголосить п. Т. Б.; 6) Широкий луг глубокий яр, відспів. муж. хор.; II. 7) Про Купряна (з побуту Волиньских братчиків за часів Маґдебурії) муз. Лисенка, відсп. муж. хор; 8) *** сольо тенерове в супроводі форт. виконають пані Гл. і п. К; 9) У петрівку буде рік, музика Воробкевича, відспів. муж. хор; 10) *** деклямация при супров. форт. виголосить п-на О. К.; Живем, живем своїм житєм, слова Гушалевича, муз. А. Вахнянина відспіває муж. хор. — Чистий дохід призначений на бурсу Народного Дому в Калуши.

— **Загальні збори** членів товариства „Руска Бурса ремісника і промислова у Львові" відбудуть ся в четвер дня 29-го мая о годині 8 ій вечером в льокали товариства „Зоря" при ул. Краківскій ч. 17 з слідуючим порядком дневним: 1) відкритє зборів; 2) справозданя з діяльности ради за 1901 р.; 3) справоздане комісиї контрольної; 4) вибір голови, ради і комісиї контрольної на 1902; 5) внесеня і інтерпеляциї членів.

— **Диямантовий ювилей докторату** буде обходити дня 5-го серпня с. р. дяковарский епископ Йосиф Штросмаєр, котрий 5-го серпня 1842 року докторизував ся в віденьскім університеті. Віденьский университет має звичай, щоби тим особам, котрі там осягнули степень доктора і опісля відзначили ся на поли науки, відновляти докторскі диплюми, тому на внесене богословского виділу ухвалив сенат відновити такий диплюм епископови Штросмаєрови з нагоди диямантового ювилею.

— **Пригоди на провинциї.** В Мразници, дрогобицкого повіта, упав підтятий явір на Онуфрия Сосяка з Медвежої і розбив єму голову. Тяжко раненого Сосяка відвезено до шпиталя в Бориславі, де він помер.

В Станиславові покусав скажений пес вояка Ілию Щербана. Щербан помер.

В Буді креховецкій, станиславівского повіта, трансмісийний пояс в фабрицї, пірвав машиніста Городиньского і здусив єму грудну клітку і зломив ногу.

Дня 23 с. м. вискочив із шин вечірний поїзд на шляху Коломия-Городенка коло Підгайчиків. Причиною катастрофи, при якій на щастє обійшло ся без людских жертв, були струпішілі порога.

Станиславівскі „Новини" доносять: Вечером дня 15 с. м. о 6-ій годині о. Порайко, катихит тутешної учит. семинариї, переходив з дочкою коло тартаку в Княгиниии. Непадїйно вискочили зза угла три незнакомі мужчини, мабуть робітники. Один з напастників кинув ся на дочку о. Порайка, а два на него самого. На щастє переходили недалеко якісь люди, почули крик напаствованих і прибігли на поміч, але напасники утїкли.

— **Еміґрация.** Із Станиславівщини еміґрують до Америки не лише селяни-хлібороби, але також ремісники. Кількох слюсарів покинуло свої місця в зелізничах варстатах в Станиславові і виїхало з родинами до Америки. — Цїлі повіти перемиский, добромильский і ярославский засипано проспектами і відозвами еміґрацийних аґентів з Гамбурґа і Антверпії.

— **Конець короля Беганціна.** Анґлійскі часописи пригадують, що в Сан-Пієр на Мартиніцї пробував на заточеню колишний дагомейский король, а французкий плінник, Беганцін, і що він мусїв також упасти жертвою вульканічної катастрофи, бо доси нема про него ніякої вістки. Король Беганцін, що вступив на престол Дагомею, гарної і просторої муриньскої держави в горішній Ґвінеї, 1890-го року був чоловіком великої енерґії і дуже широких плянів. Підбивши сусїдні муриньскі держави, хотїв сотворити велику деспотию, орґанізував армію і т. д. Між иншим славним був відділ страшних, добре виправлених і по европейски узброєних муринок-„амазонок"— дівчат-жовнїрів. Однак у війнї з Францією, котра коштувала републику богато крови і гроша, войска

стояла за вікном. Шум моря доходить до комнати, мішав звичайну тишину у твердини, та пригадував вязневи на човно, котре він перед хвилею бачив.

Він наслухував пильно, а часом доходив до єго уха любий, ніжний, принадний голос щоглі, що продиравсь крізь гомін бючих филь....

Пройшло кілька хвилин.

Нараз відвернув ся вязень від вікна, приступив до стіни, виймив з неї камінь та витягнув з сего сховку малий пильник. Він обережно приступив до муру приложив ухо і пильно надслухував. Всьо спочивало. В сусїднім коридорі не чутно було людскої ходи. Тихо було в вежи та лише вихор завивав, а єго голос розлягав ся відгомоном по пустих хідниках....

Вязень підійшов до вікна. Вже перше у таку саму хуртовину перепилував він крати у вікнї, а рев моря глушив голос пильника, і не чув єго сторож. На що він те зробив, сего й сам добре не знав. Саме понад ним на мурі і на вежи стояв сторож, що міг одним поглядом обняти цїле море. Човен колихав ся ще у пристани, а він міг лиш серед бурі пильнувати, бо сторож не надіяв ся, щоби хто міг у таку негоду втечи з вежі на море та сховав ся, за мур.... лише в такий час міг вязень відважитись перепилувати крати і втечи з вязниці.

Але то не було ще цїлим ділом.

Він то знав; але людске серце таку вже має натуру, що доперва тогди замокає, коли згасне в нїм послідний луч надії. А надія, хоч яка она непевна, незначна, таки жила в серци вязня, і скілько разів поглядав він на спокійне море, коли филї ніжно та любо плюскали об камінє, стілько разів ждав тужно на бурю. Коли-ж вітер починав свою дику пісню а море ставало ревіти, кидав ся він втомлений на свою постелю, і єму снилась свобода-воля. Він знав, що сеї ночи не дїлить єго вже нїчо від свободи, лише крати і то, що годї переплисти залив.

Крати небавом впадуть.... лишалось проте одно.... одно!

І він знов взяв ся за діло. Море казилось, човен колихав ся у пристани, вязень порав ся, а сторож скрив ся перед тучею за вали. Вязень виймив обережно крати й тихо поклав їх на долівку. Відтак підняв ся швидко на вікно і скочив на землю. Доперва тепер знав він, що єго жде. Вихор кинув ним як тріскою. Там у вязници не мав він доброго розуміня о хуртовині. Тепер почув він цїлу свою неміч, коли заморочив єго рев моря, та свист страшного вихра. Єму здавалось, що темрява густійша, шум лютійший, море страшнійше гуде. Тут на свободі забув він про всьо. Він просунувсь тихо по-при мури і скрив ся на закруті. І знов стелилось перед ним скажене море, а за ним камяні мури кріпости. Вихор грав ся в дикім танци з камінем, а вязень сидів — наслухував, і серце єму молотом билось.

Тисячі голосів зливались у один протяжний, глухий лоскіт, що пішов звідси, де филя за филею гналась переганялась, то підіймала спінену гриву, то ховалась у безодни.

Здавалось, якісь дивні велити - потвори сварили ся о щось, а ся незрозуміла сварка разила уха, неначе правдива й проте двічи страшна пісня. Хто поборе тих велитів, хто присилує їх до згоди?

Нараз добуваєсь з далекого-глухого шуму одинокий, протяжний звук; він набирає сили, росте у темряві, і чути, як він морем несесь, зближає і все росте: чути, як навіть остров дрожить....

З широко отвертими очима стоїть вязень та не може відорвати свого зору від гудячої, марами оживленої пітьми.

Він жде і бачить, як темрява набирає певних черт, як она виринає і потопає.... і нараз, неначе пажерлива зьвірюка з кривим хребтом та лоснячою гривою, піднимаєсь і потопом заливає остров.

На одну хвилю щезає всьо у водї, й в стоголоснім шумі. Вязень притуливсь до муру; він забув про всьо крім страху, що в сїй хвили пропадає цїле єго єство, він забув навіть, що живе.... Потвора, що пригнала з темряви, залягла на часинку всьо своїми филями і своїм громовим гуком. Але небавом стоїть знов гордий, камяний велит серед уступаючих бовванів і понуро жде нового напору.

Море грізно подаєсь в зад і збирає своє розсипане військо. Гук замовк, білі спінені вали щезли, а камені відривались від скель і з лоскотом падали у море. Але знов поглотила безодня величезні води, далеко на мори починаєсь знов шум з разу тихий, відтак що-раз грізнійший.

Вязень, що сидів при насаді муру глядів сумно-тужно за побореними, відпертими филями. Єму здавалось, неначе они манять єго своїм шумом у далеку даль... неначе на него сварять далекі голоси... а їх звук розлягав ся раз принадно, раз з гірдливим глузованем.

Коли-ж филї знов залягли голосним шумом остров, прихиливсь вязень трівожно до муру. Він підняв очи в гору й глядів з боязкою надією на непорушну чорну вежу. Камяні стіни зносились понуро над морем та глумились у своїм мертвім супокою з єго марних трудів і тревоги.

— Лишись у нас! — казали мури... — у нас тихо та безпечно, там лише злуда і тяжкі злидні!

А чорні челюсти пушок глядїли по над ним, та неначе ожидали невидимого ворога.

Втомлена душа вязня мов пташка трепетала перед тим грізним, лютим морем.

— Ні — думав він — то тільки погуба, що мене кличе сим страшним, велитним голосом. Там по мори шибає неминуча, чорна смерть і глядає своєї жертви.

Він підніс ся, пійшов непевною ходою до своєї вежі і глянув ще раз на море. Филї вертали знов з подвійною силою.

Беганціна розбито і здобуто его столицю, Кану. Однак Беганцін, ставши на чолї „амазонок", не опускав рук, тільки ще два роки боров ся з Французами, доки его „несмертельного полку амазонок" не розбито, а его самого не взято в полон. Засланий враз з пістьма своїми жінками на Мартиніку, згинув там мабуть від вибуху Мон-Пеле.

— **Огонь** знищив в Яворі, турчаньского повіта, 4 загороди Яворских-Ігнацевичів, вартости 5.000 К.

— **Траґічне вінчанє.** В баварскім місті Шпаєр відбуло ся в минувшім тиждни вінчанє, котре так для молодих як і гостей весільних закінчило ся незвичайно траґічно. Коли пара молода і гості весільні вертали з церкви домів і переїзджали возом через шлях зелїзничий, захопив їх над'їзджаючий поїзд і вдарив цїлою силою у віз. Льокомотива розторощила віз на дрібні кусні і убила 5 осіб на місци, а решта, 3 особи, лиш чудом вийшли цїло з житєм. Молодого покалїчило так тяжко, що мусїли відтяти єму ногу. Молода не дізнала вправдї жадного ушкодженя на тїлї, але зі страху збожеволїла. Між убитими знаходять ся два сьвідки весільні, батько і брат молодого та батько молодої.

— **Нещаслива пригода.** В Лимановій зайшов один з міщан до склепу Шаї Цельнера з фльобертом, аби закупити набоїв. Коли подано єму набої, набив ними фльоберт і вистрілив зараз на місци, так неосторожно, що зранив доньку Саломона Цельнера в ногу. На крик надбігла поліция. Слїдство в сїй справі веде ся.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць державних** оповіщує: З днем 11 мая с. р. отворено поміж стациями Аслїнґ і Ленґенфельд на шляху Тарвіс-Ляйбах, в окрузї ц. к. Дирекциї зелїзниць державних Віллях, перестанок „Бірнбавм" для руху особового і пакункового.

Телеґрами.

Будапешт 27 мая. Є. В. Цїсар вертає завтра з Будапешту до Відня, аби взяти участь в торжестві Божого Тїла.

Відень 27 мая. Палата панів збере ся дня 30 мая на засїданє, на котрім відбуде ся друге читанє буджету.

Льондон 27 мая. На нинї по полудни заповіджена єсть рада кабінету для нарад над відповідию з Преториї на анґлійскі услівя.

Париж 27 мая. Перше засїданє нового парляменту відбуде ся в недїлю дня 1 червня. На дневнім порядку буде вибір президента. Кандидатами суть Дешанель, Бріссон і Буржоа.

Будапешт 27 мая. Вчера відбув ся у Цїсаря перший делєґацийний обід, на котрім були оба президенти міністрів др. Кербер і Сель, ґр. Голуховский, ґен. Кріґгаммер, Каллай і делєґати. По обідї відбув цїсар серкль.

Надіслане.

КОБЗАР. Вибір творів Тараса Шевченка для ужитку молодїжи. Цїна 1 зр. 20 кр. Під таким заголовком видало руске Товариство педаґоґічне книжку, котрої брак вже від давна відчував ся, а котрою можуть користувати ся не лиш молодїж шкільна, але всї, котрі хотять познакомити ся з житєм і творами нашого найпершого поета. Крім обширної житєписи і погляду на лїтературну дїяльність Т. Шевченка, котрий то вступ займає 78 сторін, додані ще до поодиноких поезий многі поясненя в нотках, котрі богато причиняють ся до зрозуміня поезий, їх краси і духа. Книжку сю можна дістати в рускім Товаристві педаґоґічнім у Львові, ул. Чарнецкого, ч. 26.

Цїнник зелїзних знарядів торговлї Александра Копача в Струтинї вижнім почта Долина ad Стрий.

Коси із анґлійскої твердої стали, подвійного гарту, знаменитї, з тонким полотном, дуже легкі, добре косять гірску траву. Кто замовить 5 кільоґрамів кіс, получить даром одну косу і один камінь до остреня. Родимцї! Косіть моїми косами, то найлучші в сьвітї; косячи ними, заощадите і труд і здоровля. Не дайтесь обдуряти жидам і їх агентам: 50 жидівских кос не стоїть одної анґлійскої!

Довгота кос в центиметрах:	65	70	75	80	85	90	95	100
За одну штуку з каменем; Кор.	2·10	2·20	2·30	2·40	2·60	2·80	3·00	3·20
на пяти-кільєву посилку іде штук	16	15	14	13	13	13	12	12

Озубренні серпи із анґлійскої стали, дуже добре жнуть збіже і легко перетинають, так, що не чути їх в руках. Кто замовить 20 штук, получить 2 даром. Цїна за один серп 60 гел. — **Анґлійскі бритви** з тонким полотном із найлучшої стали. За 35 мінут можна оголити з 30 найтвердїщих бород. Одна бритва по 3 і 4 корони. Бельґійскі каменї до бритв по 1 кор. і по 3 кор. **Мотики** (сапи) до бараболь, кукурузи і всякої ярини, із найтвердїйшої анґлійскої стали, не загинають ся навіть в найтвердїйшій земли, штука 1 К. **Брусики до остреня кос** по 50 гел. — Маю також на складі **кишеневі дуже добрі годинники Роскопфи**, такі, яких употребляють на жел. дорогах і продаю їх по 20 кор. а ґваранцию даю на 10 лїт. — Продаю також **Рускій лен** „із Парнави". Він виростає на 140 цм., удає ся на кождім ґрунтї по конюшинї, по коноплях і на житних стернях. Можна его мочити або стелити. Дає прядиво біле як бавовна. Лїтра насїня коштує 40 гел. Меньше від пять кільоґр. не висилає ся. На 5 кільо іде 9 лїтрів.

На всяке замовлене треба прислати 2 кор. задатку, бо инакше не вишле ся. Найлучше посилати гроші переказами і на них замовляти, щоби не тратити грошей на письма і карти. Адрес: **Александер Копач в Струтинї вижнім, почта Долина коло Стрия в Галичинї.**

Вязень вхопив за кватири свого вікна і глядів у комнату.

III.

Каганець сьвітив як перше. Спокійне, бліде сьвітильце роз'яснювало малу комірку: кождий куток, кожда щелина на стїнї лежали як на долони. З стелї, з стін глядїли на него довгі лїта его житя, а ся тишина здавалась єму страшнїйшою, як скажений гук океану... Він глянув до середини й зачудувавсь. Над чим? Тажь все було, як перше. Там був чорний поміст а по нім тягнулась стежка. Вязень видоптав єї довгими днями, безсонними ночами. На долївцї постіль, в головах збанок з водою. Справдї, ся слабо осьвітлена комната була страшнїйша моря. Вязень чудував ся прецїнь над чимсь, а се зачудованє змінилось в тревогу, що виразилась в чертах его лиця.

Він дивував ся, що єго нема в комнатї, що она пуста. Але нараз з'явив ся він знов у нїй: на постели лежав чоловік з втомленим мертвецки блїдим лицем. Єго рука лежала на груди, чоло поморщилось, губи стиснені, очи закриті.... Він не рухавсь. Чи був се сон чи смерть? Але се було страшне, і вязень дрожачи на цїлім тїлї відскочив від вікна, щоби не бачити свого другого Я на нужденній постели....

Знов вхопив єго вихор, знов сторчали над ним грізно горла пушок, знов шуміли в далї велитні филї та витало єго море братним здоровленєм.

IV.

Він кинув ся до човна і швидко відчепив єго. Твердиня виступала одним крилом в отверте море, об него ломив ся крутивітер і гнав ся свистом здовж берега.

Камяні мури спиняли дорогу вихрові, тому то було на сім місци досить спокійно.

Доперва, коли море потопом залило остров а шумячі скажені филї розбивались громом об вистаючі скелї та котились по камїню, піднялась у заливі піна і заклекотїла розбурхана вода.

Він мірив оком знатока, що зживсь з морем, чи видержить хистке човенце напір филь. Вітрило лежало коло щоґли, весла були на обох боках судна, а керма хиталась, та ждала спосібної руки.

Ще раз глянув він на чорне море.

Тепер він вже не тревожив ся, він розважав. З глухим лоскотом та гуком кинулись нові водяні вали на остров. Вязень скочив в човен, підніс вітрило і вхопив за керму. Остров дрожав під напором филь, а човен був готовий. Знов зашуміло і греміло море, знов тисячами язиків лизали филї камяні мури. Вода піднималась у темряві і колихала човном. Оно склонилось на перед, похиталось і шибнуло неначе стріла у чорну пітьму. Вітрило видулось, а вязень сидїв неначе камяний при кермі.

Пройшло кілька тревожних хвилин. Мимовільно оглянувсь вязень позад себе. Чорний, камяний велит зносивсь по над морем і щез з несказаною скоростию у темряві; червоне сьвітло пригадало єму его комнату, звідки широкою вязанкою падали лучі на дике море, — і против сеї бурливої ночи станула в уяві вязня его комнатка, з спокійно осьвіченими стїнами, низька стеля, постіль на земли і мертве, непорушне лице...

Він здригнув ся й відвернув ся від вежі. Страшна филя знов зближалась. Она ждала на него серед шуму, гуку, грому.

Але ся тишина, що єї вязень, лишив була страшнїйша, як ся филя. Тут ждала єго борба з смертею о житє, там, здавалось єму глядїла за ним сама смерть своїм спокійним огняним оком.

(Конець буде).

Оповіщенє

Повідомляє ся Р. Т. Всеч. Духовеньство, що Міский музей у Львові купує і дає найвисші цїни за старі ризи церковні, капи, далматики, як також всяку церковну утвар.

Дирекция промислового музея.

— **„Краєвий Союз кредитовий"** видає для руских товариств кредитових потрібні друки і продає їх по отсих цїнах:

1. Книга довжників . . . аркуш по 10 сот.
2. Замкненя місячні . 2 аркуші „ 5 „
3. Інвентар довжників . аркуш „ 5 „
4. „ вкладників . . „ 5 „
5. „ уділів . . . . „ 5 „
6. Книга головна . . . . „ „ 10 „
7. „ ліквідацийна . „ „ 10 „
8. „ вкладок щадничих „ „ 10 „
9. „ уділів членьских „ „ 10 „
10. Реєстр членів . . . . „ „ 10 „

Купувати і замовляти належить в „Краєвім Союзї кредитовім" у Львові, Ринок ч. 10 І. поверх.

Карти візитні

лїтоґрафовані, 100 штук від 1 злр. і висше

виконує

лїтоґрафія „Інститута ставропиґійского"

ул. Бляхарска ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий

ІНСЕРАТИ.

Тягнене невідклично 19-го червня 1902.

Льотерия акторска

1 гол. вигр. по 50.000 К
1 " " " 5.000 "
1 " " " 3.000 "
2 " " " 2.000 "
5 виграних " 1.000 "
10 " " 500 "
20 " " 200 "
60 " " 100 "
100 " " 50 "
300 " " 20 "
3500 " " 10 "

Льоси по 1 К поручають: Кіц і Штоф, Корман і Файґенбавм, М. Клярфельд, В. Хаес і С-а, Авґ. Шеленберґ і Син, Яков Штро, Сокаль і Лілієн, Самуелї і Ляндав.

Кожда виграна буде по відтягненю 10 прц. готівкою виплачена.

Дуже величавий образ комнатний представляючий

„ПРИЧАСТЄ“

мальований артистом Єзерским в природних красках.
Величина образа 55×65 цтм.
Ціна образа **6 корон** разом з почтовою пересилкою.
Набути можна у

Антона Хойнацкого

Львів, ул. Руска ч. 3.

„Fotografische Mittheilungen“ одинока богато ілюстрована часопись для аматорів фотоґрафії, виходить два рази на місяць. Передплата чвертьрічно (6 зошитів) 3 марки 75 феників. Передплату можна пересилати в австрийских листових марках. Адреса: Verlagsbuchhandlung Gust. Schmidt Berlin W. 35 Lützowstrasse 27.

„НЕКТАР“

Головний склад у Відни, VI., Webgasse 28.

Товариство для торговлї і складів чаю

Братів К. і Ц. Попов у Москві.

Ц. і к. надворні доставцї Австро-Угорщини. Доставцї Двора царско-росийского
Надворні доставцї кор. Вел. королїв: Грециї, Швециї і Норвеґії, Бельґії і Румунії.

Золотий медаль в р. 1892. Grand prix в р. 1900. найвисша відзнака на загальних виставах в Парижи,

Grand prix найвисша відзнака на виставі в Антверпії 1894 р.

Золотий медаль найвисша відзнака на виставі в Штокгольмі 1897 р.

Цінник.

Ціни в коронах за одну коробку российскої ваги (1 фунт. рос. = 410 грам.)

Вага пачки в фунт. рос.	Nr. 0	1	2	3	3/4	4	5	6	7	8	Чай з Цейльону
1/1	15·20	11·—	10·—	9·—	8·20	7·60	6·70	5·80	5·20	4·30	6·70
1/2	7·60	5·50	5·—	4·50	4·10	3·80	3·35	2·90	2·60	2·15	3·35
1/4	3·80	2·75	2·55	2·25	2·05	1·90	1·70	1·45	1·30	1·10	1·70
1/8	—	—	—	—	1·05	—·95	—·85	—·75	—·65	—·55	—·85

При закупнї за 20 корон, транспорт і опаковане безплатно.

MAYER'S-CONVERSATIONS LEXIKON

Пяте цілком перероблене і побільшене видане, повне.

В 17-ох дуже хорошо оправлених томах з шкіряними хребтами і рогами, обіймає: 100.000 статей, 17.500 сторін тексту, 10.000 ілюстраций, карт і плянів, 1000 таблиць і додатків, 158 ілюстраций хромолїтоґр., 290 карт.

Крім того два томи доповняючі і один том спису (Registerband).

Разом 20 томів по зр. 6.

Поява нового виданя того твору, одинокого в загальній лїтературі, есть лїтератским явищем не малої ваги. Розійшлось его в 4-ох виданях більше як півтора мілїярда примірників і придбало собі заслужену славу, як найвеличавійший сучасний твір, як словар людского знаня.

Той лексикон можна дістати в комплеті, всі томи нараз на сплату **по 3 зр. місячно.**

Замовленя приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ,** Львів, Пасаж Гавсмана.

СТЕЛЛЯ найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продає Соболевский годинникар у Львові, площа Марийска (готель французкий).

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).